

man har Folk til at besørge Godset, var det heldigt, om de anvendte deres Kræfter paa en for Godset hensigtsmæssig Maade, og dette sker efter min personlige Overbevisning, og efter hvad jeg personlig har været Vidne til, ingenlunde.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Min Partifælle, det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) holdt for nogle Dage siden en Tale her i Tinget, og da jeg ikke var til Stede den Dag, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til hans Tale. Det ærede Medlem udtalte ifølge Rigsdagstidenden: „Er det rigtigt, hvad der hævdes, at Østasiatisk Kompagni har ladet en meget stor Ladning Kopra, bestemt for Oliemøllerne her i Landet og altsaa for den hjemlige Margarineproduktion, dirigere ind til Cadiz, fordi en Mand indenfor de prisregulerende Institutioner havde begaaet en mindre klog Manøvre, men naturligvis først og fremmest, fordi Kompagniet derved tjente et umaadeligt stort Beløb i Sammenligning med, hvad det vilde tjene, hvis Ladningen udbragtes her i Landet og omdannedes til Margarine, der skulde sælges til Maksimalpris? Det forekommer mig, at hvis den højt forreste Etatsraad Andersen, der snart er den eneste her i Landet, som har Lov til at køre Landet rundt i Automobil Nat og Dag — jeg har ingen Ønsker i den Retning —, og som man Gang paa Gang har sendt til Berlin og London, kan begaa den Slags Ting, er der ingen Grund til at fortsætte med Rosen, lad os hellere stemme Tønen lidt ned. Dette er nemlig et ægte kapitalistisk Træk af den Slags, vi har set saa mange af under Krigen. Jeg mener, det havde været Østasiatisk Kompagnis Pligt ligesom andre at bidrage sit til, at vi faar de Varer, som vi har Brug for.“ I Anledning af denne Udtalelse begærede den højtærede Udenrigsminister Ordet, og jeg forstaa det saaledes, at den højtærede Udenrigsminister fremsatte sine Bemærkninger, fordi det ærede Medlem fra Næstved havde draget i Tvivl, hvorvidt det var rigtigt at sende en Mand som Etatsraad Andersen til Berlin og London for at forhandle. Derefter fik det ærede Medlem fra Næstved atter Ordet, og saa henviste han til, at de Oplysninger, han havde, stammede fra Blade, deriblandt en Korrespondance, jeg havde udsendt til den socialdemokratiske Presse. I den Anledning ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger og vil henvise til den Artikel, der tillige findes optrykt i „Social-Demokraten“

i København for 14. Oktober. Ærede Medlemmer vil ved at læse denne Artikel, som handler om Spørgsmaalet om Fedtnøden, se, at jeg aldeles ikke har nævnt Etatsraad Andersens Navn og i det hele taget ikke udkastet nogen som helst Beskyldning, men at jeg har gjort opmærksom paa, at Ladninger af Raavarer til Margarinefabrikationen, der var bestemte for Danmark, ikke er kommet her til Landet, og jeg har derfor ønsket, at man fik undersøgt, hvorvidt dette Forhold skyldes enten Østasiatisk Kompagni, der ejer Skibene, eller det skyldes Oliemøllen i Aarhus, der var Ladningsmodtager, eller Margarinefabrikkerne, eller om det skyldtes England. Jeg har altsaa ønsket en Undersøgelse. Saa vidt mig bekendt er der foretaget en Undersøgelse i dette Spørgsmaal. Der foreligger vistnok en Redegørelse fra rette vedkommende til Regeringen, og Prisreguleringskommissionen har sikkert ogsaa faaet en Redegørelse for dette Forhold. Jeg tror, at det af disse Redegørelser vil fremgaa, at der ikke er den fjerneste Grund til at nære nogen Mistanke mod Etatsraad H. N. Andersen for, at han i noget Forhold er optraadt til Skade for Landet og til Fordel for sig selv. Tværtimod, efter alt, hvad der er mig bekendt, har denne Mand sikkert gjort Danmark den største Gavn og været til den største Fordel for Befolkningens Forsyning herhjemme. Jeg har ønsket, da jeg er blevet nævnt her, at gøre disse Bemærkninger, da man har draget private Personer ind i disse Forhold, og man ikke kan vente, at Regeringen af Hensyn til de udenrigske Forhold vil fremlægge alt, hvad der foreligger i saa Henseende. Jeg haaber, at disse Bemærkninger vil bidrage til, at man alle Vegne her i Danmark faar den Forstaaelse, at Hr. Etatsraad H. N. Andersen maa siges at være ganske sagesløs i det Forhold, her er Tale om.

Jeg vil derefter gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), der er Venstres Ordfører. Det ærede Medlems Tale lod jo ikke nogen Tvivl tilbage om, at Valgene nærmer sig, og hvis man havde nogen Tvivl i saa Henseende, kunde man læse den Tale, som det ærede Medlem fra Æbeltoft holdt nogle Dage forinden ved Venstres Delegeretmøde i Odense. Det ærede Medlem fra Æbeltoft udtalte ved den Lejlighed nogle Ord, jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil have Lov til at oplæse, fordi jeg synes, at de maa kendes nærmere i denne Kreds. Det ærede Med-